

Motion till riksdagen

1985/86:N205

Ulla Tillander m. fl. (c)

Kockumsvarv

Eftersom Malmöhus län är ett av de län som har det största invånarantalet, Malmö den största orten i länet och Kockums varv den största arbetsplatsen och detta varv hotas av nedläggning, så förstår man storleken av det problem var region nu står inför.

Arbetslösheten i Malmö har legat på en alltför hög nivå under hela 1980-talet. Under 1985 uppgick arbetslösheten i Malmö till närmare 6 %, vilket innebär en dubbelt så hög nivå som för riket som helhet som hade 2,9 %.

Ett annat mått på den nyfattigdom som finns i Malmö är att det utöver de 6 000 öppett arbetslösa finns 5 400 personer i olika arbetsmarknadspolitiska åtgärder och 1 000 asylsökande som inte får arbete. Det ger alltså siffror dubbelt så höga som riksgenomsnittet och fullt i klass med situationen i Norrlands-länen.

Ytterligare ett otvetydigt bevis på utvecklingen i Malmö var socialbidragens storlek 1985. De uppgick då till 300 milj. kr. och kan jämföras med 50 milj. kr. 1980.

Vad händer i en sådan situation om också Kockums civila fartygsproduktion läggs ner? Sansade bedömare säger sig inte kunna tänka den tanken ut. Kockums måste finnas kvar eller ersättas av livskraftig industri i samma omfång. Det skulle ta sina år. Under den tiden måste Kockums få finnas kvar.

När man ställer krav på att Kockums måste finnas kvar så beror det på att det finns starka skäl för det. Om produktionen av handelsfartyg vid Kockums läggs ner så får vi i Malmö en sysselsättningssituation som är fullkomligt oacceptabel. Det är ett viktigt argument för att göra allt för att rädda Kockums.

2 300 av de på Kockums 2 800 anställda skulle direkt beröras. Till det kommer ca 1 300 som arbetar som underleverantörer. Enligt länsarbetsdirektören i Malmöhus län skulle vi få mellan 6 000 och 10 000 färre arbetstillfällen och då är siffrorna inte tilltagna i överkant. Det skulle få stora effekter på en redan dålig arbetsmarknad.

Förutom sociala skäl som talar för att Kockums måste finnas kvar så finns andra skäl som talar för att varvet borde få ytterligare en chans.

1. Balans mellan efterfrågan och tillgång på handelsfartyg kommer enligt tillgänglig statistik att uppnås inom fyra år.

2. Kapaciteten för nyproduktion av handelsfartyg har i Sverige reducerats

med 90 % under en tioårsperiod. Inget annat land har gjort motsvarande anpassning. I stället lämnas omfattande statligt stöd i andra länder.

3. Kockums är ett effektivt och kostnadsmässigt konkurrenskraftigt varv men kan för närvarande inte konkurrera på lika villkor med subventionerade varv i andra länder.

4. Kockums har i jämförelse med konkurrerande varv en väl dokumenterad kvalitets- och leveranssäkerhet. En flexibel organisation och erfaren personal möjliggör effektiv konstruktion och produktion av olika fartygstyper.

5. Kockums är numera vårt enda storvarv. Ca en femtedel av de anställda är verksamma inom undervattensteknikområdet och ubåtsproduktion. En fortsatt produktion av handelsfartyg är viktig för en framgångsrik exportsatsning på UV-teknik.

6. Produktutvecklingen inom Kockums har inneburit att man har kunnat satsa på tekniskt avancerade fartyg. Detta initierar i sin tur motsvarande utvecklingsinsatser hos underleverantörer.

Kockums styrelse beräknar att det behövs 200 milj. kr./år under en fyraårsperiod för att göra varvet konkurrenskraftigt på lika villkor som varv i andra OECD-länder. Det skall jämföras med de inmot 600 milj. kr./år som enligt länsarbetsdirektören skulle behövas för att ta hand om alla som blir arbetslösa om den civila fartygsproduktionen vid Kockums läggs ner.

En åtgärd som staten kunde bidra med och absolut borde vidta är att lägga beställningen på den planerade nya isbrytaren hos Kockums. Det skulle omedelbart ge varvet arbete under ett halvt år. I årets budgetproposition har medel beviljats sjöfartsverket för byggande av en isbrytare. Det måste vara en självklarhet att Kockums får uppdraget.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen beslutar att som sin mening ge regeringen till känna vad som anförts i motionen om behovet av ekonomiska resurser för att stärka Kockums konkurrenskraft,
2. att riksdagen beslutar att som sin mening ge regeringen till känna vad som anförts angående byggande av isbrytare vid Kockums varv.

Stockholm den 17 januari 1986

Ulla Tillander (c)

Stig Josefson (c)

Bertil Fiskesjö (c)

Mot. 1985/86
N205